

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«19» січня 2024 року

Слідчий 5-го відділу СУ ГУ СБ України у м. Києві та Київській області майор ЛІСОВИЙ Валентин Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023101110000717, зареєстрованого в ЄРДР 12.09.2023, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

РАДНАТАРОВУ **Георгію** **Пурбуєвичу**,
02.10.1998 р.н., громадянину РФ, уродженцю
с. Кудара-Сомон, Республіка Бурятія,
Кяхтинського району, РФ, який зареєстрований
та проживає за адресою: РФ, Республіка
Бурятія, Кяхтинський район, с. Ара-Алцагат,
вул. Шкільна, буд. 21, тимчасово виконуючий
обов'язки командира розвідувальної роти 37
окремої мотострілкової бригади (в/ч 69647) 36
загальновійськової армії Східного військового
округу ЗС РФ (м. Кяхта, Республіка Бурятія),
молодший лейтенант

про те, що він підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку

300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі - Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з положеннями ст. 3 Конвенції, у разі збройного конфлікту, який не має міжнародного характеру й виникає на території однієї з Високих Договірних Сторін, кожна сторона конфлікту зобов'язана застосовувати як мінімум такі положення: з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat* унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії. Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; в) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; г) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Відповідно до ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. ст. 31-33 Конвенції забороняється, зокрема: пограбування; жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових

властей. Жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Статтею 147 Конвенції встановлено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також, статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.1989) (далі – Додатковий протокол I до Женевських конвенцій) передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Присутність або пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб не повинні використовуватись для захисту певних пунктів або районів від воєнних дій, зокрема у спробах захистити воєнні об'єкти від нападу або прикрити воєнні дії, сприяти чи перешкодити їм. Сторони, що перебувають у конфлікті, не повинні направляти пересування цивільного населення або окремих цивільних осіб з метою спробувати захистити воєнні об'єкти від нападу чи прикрити воєнні операції.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у ст. 57 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій.

Крім того, ст. 75 Додаткового протоколу I до Женевських конвенцій встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знуцання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; e) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Київської області, починаючи з 24.02.2022, – знаходяться під постійним обстрілом з різного виду озброєння з боку підрозділів Збройних Сил та інших військових формувань Російської Федерації.

Встановлено, що у лютому-березні 2022 року (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), внаслідок збройної агресії РФ територія м. Буча Київської області фактично перебувала під контролем ЗС РФ, тобто була окупована.

Так, будучи військовослужбовцем ЗС РФ, Раднатаров Г.П. разом із іншими на даний час невстановленими військовослужбовцями РФ, всупереч вимогам міжнародного гуманітарного права щодо законів та звичаїв ведення війни, 25.03.2022 року приблизно об 10-11 годині дня, перебуваючи на території приватного будинку, розташованого за адресою: м. Буча, вул. Івана Руденко, 31, в порушення вимог ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ст. 51, п.п. а.2), е) ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I від 08.06.1977 року), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, реалізуючи свій протиправний умисел, спрямований на жорстоке поводження з цивільним населенням, а саме на спричинення катування (тортур) потерпілому, застосував

фізичне та психологічне насильство відносно Белоглазова М.О. за наступних обставин.

У вказаний час та місці, Раднатаров Г.П. разом із іншими на даний час невідомими військовослужбовцями РФ, прибув до прибудинкової території, розташованої за адресою: м. Буча, вул. Івана Руденко, 31, де за його наказом інший невідомий військовослужбовець ЗС РФ зв'язав липкою стрічкою Белоглазову М.О. руки за спиною, вдягнув останньому мішок на голову, підвів останнього до стінки та, перезарядивши автоматичну зброю, приставив її ствол до потилиці, надалі, Раднатаров Г.П., знявши мішок з голови Белоглазова М.О., погрожуючи вбивством останньому, наніс 2 удари правою рукою в область серця потерпілого.

У подальшому, Белоглазов М.О. протягом години стояв біля стінки під наглядом озброєного невідомого військовослужбовця ЗС РФ, після чого Раднатаров Г.П. наказав потерпілому підійти до броньованого військового автомобіля та виставити його праву ногу для її ампутації сокирою, надалі Раднатаров Г.П. взяв в руки сокиру та, замахнувшись нею, імітував удар по правій нозі потерпілого, в останній момент відвівши сокиру від кінцівки потерпілого.

Надалі, погрожуючи вбивством потерпілому Белоглазову М.О., Раднатаров Г.П. взяв мисливський ніж і приставив його до горла потерпілого та через декілька секунд наніс удар по обличчю потерпілого кулаком, в якому тримав вказаний ніж, після чого, розрізав липку стрічку, якою були зв'язані руки потерпілого та наніс ще один удар рукояткою ножа в спину.

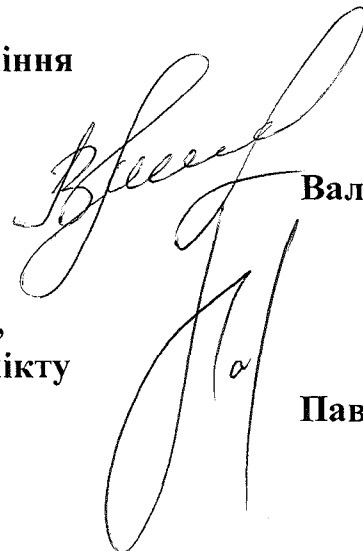
Своїми умисними діями, що виразились у здійсненні катування (тортур) Белоглазова М.О., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, військовослужбовець ЗС РФ Раднатаров Г.П. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням, чим порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст.ст. 51, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

Таким чином, військовослужбовець ЗС РФ Раднатаров Г.П., підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий 5-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури

Валентин ЛІСОВИЙ

Павло ПОДОСІНОВ

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваному невідкладно повідомлені та детально роз'яснені його права, як підозрюваному, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

«___» _____ 2024 _____

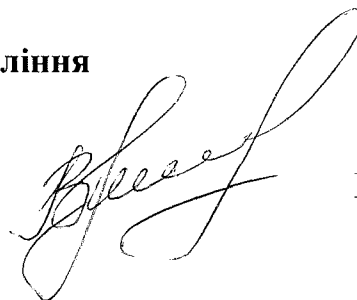
Зміст письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України оголошено та суть пред'явленої підозри мені роз'яснено «___» _____ 2024 року о «___» год. «___» хв.

Про права передбачені ст. 42 КПК України мені повідомлено та роз'яснено їх зміст.

«___» _____ 2024 _____

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Слідчий 5-го відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор**

Валентин ЛІСОВИЙ

СЛУЖБА БЕЗОПАСНОСТИ УКРАИНЫ

Главное управление Службы безопасности Украины в г. Киеве и Киевской области

Следственное управление

просп. Победы, 55/2, г. Киев, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55

www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄГРПОУ 20001792

С О О Б Щ Е Н И Е

о подозрении

г. Киев

" 19 " февраля 2024 года

Следователь 5-го отдела СУ ГУ СБ Украины в г. Киеве и Киевской области майор ЛИСОВОЙ Валентин Александрович, рассмотрев материалы досудебного расследования в уголовном производстве № 22023101110000717, зарегистрированного в ЕРДР 12.09.2023, установив наличие достаточных доказательств для подозрения лица в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины, руководствуясь ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 276, 277, 278 УПК Украины, -

СООБЩИЛ:

РАДНАТАРОВУ Георгию Пурбуевичу, 02.10.1998 г.р., гражданину РФ, уроженцу с. Кудара-Сомон, Республика Бурятия, Кяхтинского района, РФ, зарегистрированному и проживающему по адресу: РФ, Республика Бурятия, Кяхтинский район, с. Ара-Алцагат, ул. Школьная, дом 21, временно исполняющий обязанности командира разведывательной роты 37 отдельной мотострелковой бригады (в/ч 69647) 36 общевойсковой армии Восточного военного округа ВС РФ (г. Кяхта, Республика Бурятия), воинское звание - младший лейтенант

о том, что он подозревается в совершении жестокого обращения с гражданским населением, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее - РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее - ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении воинских подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые

Переводчик:

Дмитрий Геряев

во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокирование и захват административных зданий и ключевых объектов военной и гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г. Севастополь. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в состав ее территории.

Одновременно с этим, в течение марта и в начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация "Донецкая народная республика" (далее по тексту - "ДНР"), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске - террористическая организация "Луганская народная республика" (далее по тексту - "ЛНР"), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, являются оккупированными Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины "Об обеспечении прав и свобод граждан и правовой режим на временно оккупированной территории Украины" от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой "специальной военной операции". После этого, около четырех часов утра того же дня, ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 "О введении военного положения в Украине", в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины "О правовом режиме военного положения"

Переводчик:

Дмитрий Теряев

постановлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продлевался и действует в настоящее время.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 "Об агрессии против Украины", п.п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы "Последствия агрессии Российской Федерации против Украины", п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу "Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него» (Украина против РФ)» и др.

В соответствии с требованиями ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, ратифицированной Указом Президиума Верховного Совета Украинской ССР "О ратификации Женевских конвенций от 12 августа 1949 года о защите жертв войны" от 03. 07.1954 (далее - Конвенция), настоящая Конвенция применяется ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны. Конвенция также применяется ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

Согласно положениям ст. 3 Конвенции, в случае вооруженного конфликта, не имеющего международного характера и возникающего на территории одной из Высоких Договаривающихся Сторон, каждая сторона конфликта обязана применять как минимум следующие положения: с лицами, не принимающими активного участия в боевых действиях, в том числе с лицами из состава вооруженных сил, сложивших оружие, а также с теми, кто hors de combat* вследствие болезни, ранения, задержания или по любой другой причине, обращаются гуманно, без какой-либо враждебной дискриминации, причиной которой служат раса, цвет кожи, религия или верования, пол, происхождение или имущественное положение или любые другие подобные критерии. С этой целью запрещены и будут оставаться запрещенными когда-либо и где-либо следующие деяния в отношении указанных выше лиц а) насилие над жизнью и личностью, в частности все виды убийств, нанесение увечий, жестокое обращение и пытки; б) захват заложников; в) надругательство над человеческим достоинством, в частности оскорбительное и унижительное обращение; г) осуждение и применение наказания без предварительного судебного решения, вынесенного судом, который создан надлежащим образом и который предоставляет судебные гарантии, признанные цивилизованными народами как необходимые.

Переводчик:

Дмитрий Теряев

Согласно ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозных убеждений и обрядов, привычек и обычаев. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания, от оскорблений и любопытства толпы.

Согласно ст. ст. 31-33 Конвенции запрещается, в частности: ограбление; никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений; применение любых мер, которые могут нанести физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, не вызванные необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей. Ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которого оно не совершило лично. Коллективные наказания, равно как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Статьей 147 Конвенции установлено, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно вызовут большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное отнятие у лица, находящегося под защитой, прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Также, статьей 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года (протокол ратифицирован с заявлением Указом Президиума Верховного Совета СССР N 7960-XI (7960-11) от 18. 08.1989) (далее - Дополнительный протокол I к Женевским конвенциям) предусмотрено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. С целью осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать эти нормы.

Гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главной целью терроризировать гражданское население.

Гражданские лица пользуются защитой, предусмотренной настоящим разделом, за исключением отдельных случаев и на такой период, пока они принимают непосредственное участие в военных действиях.

Запрещены нападения на гражданское население или на отдельных гражданских лиц в порядке репрессалий.

Присутствие или передвижение гражданского населения или отдельных гражданских лиц не должны использоваться для защиты определенных пунктов или районов от военных действий, в частности в попытках защитить военные объекты от нападения или прикрыть военные действия, способствовать или помешать им. Стороны, находящиеся в конфликте, не должны направлять передвижения гражданского населения или отдельных гражданских лиц с целью попытаться защитить военные объекты от нападения или прикрыть военные операции.

Любое нарушение этих запретов не освобождает стороны, находящиеся в военном конфликте, от их правовых обязательств в отношении гражданского населения и гражданских лиц, в том числе от обязательств принимать меры предосторожности, предусмотренных в ст. 57 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям.

Кроме того, ст. 75 Дополнительного протокола I к Женевским конвенциям установлено, что в той мере, в какой их касается ситуация, указанная в статье 1 настоящего Протокола, с лицами, находящимися под властью стороны, участвующей в конфликте, и не пользующимися благоприятным отношением согласно Конвенциям или согласно настоящему Протоколу, при всех обстоятельствах обращаются гуманно, и они, как минимум, пользуются защитой, предусмотренной в настоящей статье, без какого-либо неблагоприятного различия, основанного на признаках расы, цвета кожи, пола, языка, религии или вероисповедания, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, имущественного положения, рождения или иного статуса или на каких-либо других подобных критериях. Каждая сторона должна с уважением относиться к личности, чести, убеждениям и религиозным обрядам всех таких лиц.

Запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте следующие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов: а) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности: а.1) убийство; а.2) пытки всех видов - физические или психические; а.3) телесные наказания; а.4) увечье; б) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме; с) взятие заложников; d) коллективное наказание; e) угрозы совершить любое из вышеупомянутых действий.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

В результате вышеупомянутых событий, значительная часть территории Киевской области, начиная с 24.02.2022, - находятся под постоянным обстрелом из различного вида вооружения со стороны подразделений Вооруженных Сил и других военных формирований Российской Федерации.

Установлено, что в феврале-марте 2022 года (точную дату и время установить не оказалось возможным), в результате вооруженной агрессии РФ территория г. Буча Киевской области фактически находилась под контролем ВС РФ, то есть была оккупирована.

Так, будучи военнослужащим ВС РФ, Раднатаров Г.П. вместе с другими в настоящее время неустановленными военнослужащими РФ, вопреки требованиям международного гуманитарного права относительно законов и обычаев ведения войны, 25.03. 2022 года примерно в 10-11 часов дня, находясь на территории частного дома, расположенного по адресу: г. Буча, ул. Ивана Руденко, 31, в нарушение требований ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Женевской Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 года, ст. 51, п.п. а.2), е) ст. 75 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I от 08.06. 1977 года), осознавая общественно опасный характер своих действий, предвидя общественно опасные последствия и желая их наступления, реализуя свой противоправный умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением, а именно на причинение пыток (истязаний) потерпевшему, применил физическое и психологическое насилие в отношении Белоглазова М.А. при следующих обстоятельствах.

В указанное время и месте, Раднатаров Г.П. вместе с другими в настоящее время неустановленными военнослужащими РФ, прибыл на придомовую территорию, расположенную по адресу: г. Буча, ул. Ивана Руденко, 31, где по его приказу другой неустановленный военнослужащий ВС РФ связал липкой лентой Белоглазову М.А. руки за спиной, надел последнему мешок на голову, подвел последнего к стенке и, перезарядив автоматическое оружие, приставил его ствол к затылку, в дальнейшем, Раднатаров Г.П., сняв мешок с головы Белоглазова М.А., угрожая убийством последнему, нанес 2 удара правой рукой в область сердца потерпевшего.

В дальнейшем, Белоглазов М.А. в течение часа стоял у стенки под наблюдением вооруженного неустановленного военнослужащего ВС РФ, после чего Раднатаров Г.П. приказал потерпевшему подойти к бронированному военному автомобилю и выставить его правую ногу для ее ампутации топором, в дальнейшем Раднатаров Г.П. взял в руки топор и, замахнувшись им,

Переводчик:

Дмитрий Теряев

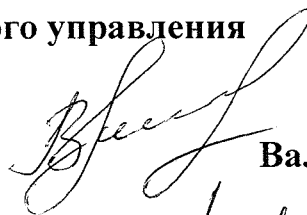
имитировал удар по правой ноге потерпевшего, в последний момент отведя топор от конечности потерпевшего.

В дальнейшем, угрожая убийством потерпевшему Белоглазову М.А., Раднатаров Г.П. взял охотничий нож и приставил его к горлу потерпевшего и через несколько секунд нанес удар по лицу потерпевшего кулаком, в котором держал указанный нож, после чего, разрезал липкую ленту, которой были связаны руки потерпевшего и нанес еще один удар рукояткой ножа в спину.

Своими умышленными действиями, выразившимися в осуществлении пыток (истязаний) Белоглазова М.А., осознавая общественно опасный характер своих действий, предвидя общественно опасные последствия и желая их наступления, военнослужащий ВС РФ Раднатаров Г.П. совершил жестокое обращение с гражданским населением, чем нарушил требования ст.ст. 3, 27, 31-33, 147 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 года и ст.ст. 51, 75 Дополнительного протокола I Женевских конвенций от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов.

Таким образом, военнослужащий ВС РФ Раднатаров Г.П., подозревается в совершении жестокого обращения с гражданским населением, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины.

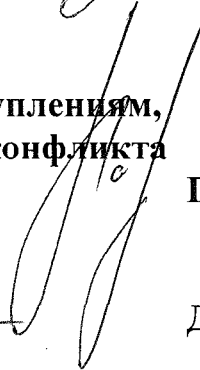
**Следователь 5-го отдела следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор**

Валентин ЛИСОВОЙ

"СОГЛАСОВАНО"

**Прокурор отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта
Киевской областной прокуратуры**

Павел ПОДОСИНОВ

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

На основании статьи 276 Уголовно-процессуального кодекса Украины подозреваемому безотлагательно сообщены и подробно разъяснены его права, как подозреваемому, предусмотренные статьей 42 Уголовно-процессуального кодекса Украины, а именно:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных Уголовным процессуальным кодексом Украины, а также получить их разъяснения;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидания с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь такие свидания без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других

Переводчик:

Дмитрий Теряев

процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных Уголовным процессуальным кодексом Украины и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 Уголовно-процессуального кодекса Украины;

8) собирать и подавать следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований Уголовного процессуального кодекса Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (определяется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и тому подобное;

13) заявлять отводы;

14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 Уголовно-процессуального кодекса Украины, и требовать открытия материалов, согласно статье 290 Уголовно-процессуального кодекса Украины;

15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном Уголовным процессуальным кодексом Украины;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

О подозрении мне сообщено, сообщение о подозрении и памятка о процессуальных правах и обязанностях вручены, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Права мне разъяснены и понятны. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил.

«___» _____ 2024 года _____

Содержание письменного уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины объявлено и суть предъявленного подозрения мне разъяснено

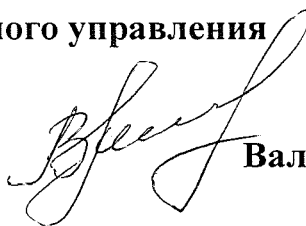
«___» _____ 2024 года в «___» часов «___» минут

О правах предусмотренных ст. 42 УПК Украины мне сообщено и разъяснено их содержание.

«___» _____ 2024 года _____

*Сообщение о подозрении осуществил,
письменное уведомление о подозрении вручил,
права подозреваемому сообщил и разъяснил, а также
памятку о процессуальных правах подозреваемого вручил:*

**Следователь 5-го отдела следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
майор**

Валентин ЛИСОВОЙ

Переводчик

Дмитрий ТЕРЯЕВ

Переводчик:

Дмитрий Теряев